

HOTĂRÂREA CURȚII

DIN 14 IULIE 1971¹

Ministère public luxembourgeois

împotriva

**Madeleine Muller, văduva lui J.P. Hein și alții
(cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare
formulată de Tribunal d'arrondissement din Luxembourg)**

„Port de Mertert”

Cauza 10/71

În cauza 10/71,

având ca obiect o cerere adresată Curții, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, de către Tribunal d'arrondissement (camera corecțională) din Luxemburg pentru pronunțarea, în litigiul pendinte în fața acestei instanțe între

MINISTÈRE PUBLIC LUXEMBOURGEOIS

și

MADELEINE MULLER, văduva lui J.P. HEIN
ALPHONSE HEIN
EUGÈNE HEIN
ANDRÉ HEIN

a unei hotărâri preliminare cu privire la interpretarea regulilor de concurență din Tratatul CEE în legătură cu amenajarea unui port fluvial,

CURTEA,

constituită din R. Lecourt, președinte, A. M. Donner și A. Trabucchi (raportor), președinți de cameră, M. R. Monaco, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore și H. Kutscher, judecători,

avocat general: M. A. Dutheillet de Lamothe

grefier: M. A. Van Houtte

pronunță prezenta

HOTĂRÂRE

1 Întrucât, prin hotărârea din 20 februarie 1970, primită la grefa Curții la 17 martie 1971, Tribunal d'arrondissement (camera corecțională) din Luxemburg a formulat, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, două întrebări privind interpretarea acestui tratat în raport cu

---

¹ Limba de procedură: franceza.

legislația națională referitoare la instituirea și amenajarea unui port fluvial pe Moselle (port de Mertert);

2 întrucât, prin prima întrebare, se solicită să se răspundă „dacă, în general, în domeniul în cauză, dreptul comunitar acordă drepturi direct persoanelor de drept privat, supuse dreptului național, și dacă, în special, acesta este cazul în materia reglementată de legea luxemburgheză din 22 iulie 1963 având ca obiect amenajarea și exploatarea unui port fluvial pe Moselle, astfel cum a fost modificată prin legea din 26 iunie 1968 având același obiect”;

3 întrucât, în cazul în care s-ar răspunde afirmativ la prima întrebare, se pune întrebarea „dacă dispozițiile legilor menționate anterior sunt, și în ce măsură, incompatibile fie cu textul și spiritul Tratatului de la Roma, fie cu măsurile cu caracter normativ, sau alte obligații impuse de organele competente instituite prin tratatele menționate”;

4 întrucât, în pofida naturii imprecise a întrebărilor, motivele hotărârii scot clar în evidență obiectul acestei hotărâri de trimitere;

5 întrucât instanța națională atrage în special atenția că pe motivul avantajelor și beneficiilor conferite prin lege Société du port de Mertert, responsabilă cu exploatarea portului în cauză, precum și pe motivul situației defavorabile care rezultă din aceasta, pe planul concurenței, pentru alte întreprinderi care desfășoară o activitate portuară pe Moselle, există îndoieli privind conformitatea acestor legi cu regulile de concurență comunitare;

6 întrucât, înainte de a impune persoanelor de drept privat sancțiunile penale prevăzute la articolul 2 din legea din 26 iunie 1968, pentru cazurile de încălcare a dispozițiilor care restrâng activitatea terților în domeniul portuar, a considerat necesar să sesizeze Curtea de Justiție în vederea obținerii unor elemente de interpretare care să permită soluționarea problemei de compatibilitate a regulilor de concurență comunitare cu normele de drept intern ulterioare;

7 întrucât în cazul în care Curtea, în temeiul articolului 177 din tratat, nu este competentă să se pronunțe asupra compatibilității unei dispoziții naționale cu dreptul comunitar, aceasta poate, cu toate acestea, să deducă din redactarea întrebărilor formulate de către instanța națională, având în vedere faptele expuse de aceasta din urmă, elementele relevante pentru interpretarea tratatului;

8 întrucât din informațiile furnizate de Tribunal rezultă că obiectul întrebărilor adresate se încadrează în domeniul de aplicare a articolului 90 din tratat;

9 întrucât alineatul (1) al acestui articol impune o interdicție generală statelor membre, în ceea ce privește întreprinderile aflate în proprietate publică și întreprinderile cărora le acordă drepturi speciale sau exclusive, cu privire la adoptarea sau la menținerea unor măsuri contrare normelor tratatului, în special celor prevăzute la articolul 7 și la articolele 85-94;

10 întrucât, cu toate acestea, alineatul (2) al acestui articol prevede că întreprinderile responsabile cu gestionarea serviciilor de interes economic general sunt supuse acestor norme, în special regulilor de concurență, în măsura în care aplicarea acestor norme nu împiedică realizarea, în drept sau în fapt, a misiunii speciale care le-a fost încredințată, sub rezerva că, totuși, dezvoltarea schimburilor comerciale nu trebuie să fie afectată într-o măsură care contravine intereselor Comunității;

11 întrucât la această din urmă dispoziție se poate încadra o întreprindere care, beneficiind de anumite privilegii pentru îndeplinirea misiunii care i-a fost încredințată în mod legal și menținând în acest sens legături strânse cu autoritățile publice, asigură calea navigabilă cea mai importantă din statul în cauză pentru traficul fluvial;

12 întrucât, în scopul de a se răspunde întrebărilor adresate, trebuie să se analizeze dacă articolul 90 alineatul (2) este de natură să creeze drepturi individuale pe care instanțele naționale trebuie să le protejeze;

13 întrucât alineatul (2) al acestui articol nu conține o regulă necondițională;

14 întrucât, în fapt, aplicarea acestei dispoziții implică aprecierea cerințelor inerente, pe de o parte, îndeplinirii misiunii speciale încredințate întreprinderilor în cauză și, pe de altă parte, protejării intereselor Comunității;

15 întrucât această apreciere depinde de obiectivele politicii economice generale urmărite de state sub supravegherea Comisiei;

16 întrucât, în consecință, și fără a aduce atingere exercitării de către Comisie a atribuțiilor prevăzute la articolul 90 alineatul (3), alineatul (2) al aceluiași articol nu poate, în situația actuală, să creeze drepturi individuale pe care instanțele naționale trebuie să le protejeze;

Cu privire la cheltuieli

17 Întrucât cheltuielile efectuate de Guvernul Marelui Ducat al Luxemburgului și de Comisia Comunităților Europene, care au prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări și procedura are, în raport cu părțile din acțiunea principală, un caracter incidental față de procedura din fața instanței naționale, este de competența acestei instanțe să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată;

Pentru aceste motive,

având în vedere actele de procedură;

după ascultarea raportului judecătorului raportor;

după ascultarea observațiilor orale prezentate de Guvernul Marelui Ducat al Luxemburgului și de Comisia Comunităților Europene;

după ascultarea concluziilor avocatului general;

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolele 90 și 177;

având în vedere Protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Comunității Economice Europene, în special articolul 20;

având în vedere Regulamentul de procedură al Curții de Justiție a Comunităților Europene,

CURTEA,

pronunțându-se cu privire la întrebările care i-au fost adresate de Tribunal d'arrondissement (camera corecțională) din Luxemburg, în conformitate cu hotărârea pronunțată de această instanță la 20 februarie 1970, hotărăște:

Fără a aduce atingere exercitării de către Comisie a atribuțiilor prevăzute la articolul 90 alineatul (3) din Tratatul CEE, alineatul (2) al aceluiași articol nu poate, în situația actuală, să creeze drepturi individuale pe care instanțele naționale trebuie să le protejeze.

Lecourt

Donner

Trabucchi

Monaco

Mertens de Wilmars

Pescatore

Kutscher

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 14 iulie 1971.

Grefier

Președinte

A. Van Houtte

R. Lecour